

secundam correctionem derita (Tit. III, 10). Quomodo ergo tales episcopos, abbates vel religiosos [religiosos] clericos devitamus, si eorum missas audimus, cum quibus, si vel simul oramus, excommunicationem subimus? Quos quidem sacerdotes esse saltem credere omnino errare est, cum Petrus Simoni dicat: *Pecunia tua tecum sit in perditionem; quia existimasti donum Dei pecuniis possidere* (Act. VIII, 20). Ubi cum *existimasti* dicitur, patet quia non pro eo quod fecerit, sed quia facere se posse crediderit condemnatur, cum tamen minus sit existimare quam credere. Cum itaque hæreticum quælemcunque esse, sit certa et indubitata damnatio, quid valet Arianos, Sabellianos, Photinianos, impiosque Manichæos pene orbe pepulisse, si simoniaca et neophytorum hæresis, quæ ut beatus Gregorius dicit, ante omnes in sancta Ecclesia diabolica fraude

* Huc usque Gerobous, apud quem hæc subditur: « Et nos sub anathemate interdicimus idipsum de hæresi simoniæ, sicut sancta decrevit synodus, nullum aut ecclesiarum consecrationem, aut archiepiscopatum, aut commendationes altarium, aut

surrexit » quasi prima et maxima Ecclesiæ castitatem sæda nimium pollutione contaminetur? Igitur in Dominum et propter Dominum vestram excellentiam et omnes fideles Christi rogamus et obtestamur, si habere partem in Christo cupitis, summo opere instate, ut tam sæva pestis, quæ in universos jam populos usquequaque sæviendo æterna morte multavit, vestra auctoritate et exemplo penitus destruat, ne ulterius, quod absit, in Spiritum peccare, neque hic, neque in futuro sæculo remittatur.

ADNOTATIO COLLECTORIS IN HANC EPISTOLAM.

Epistolam hanc primum quidem a me vulgari olim putavi; dein fere integram nactus sum in Gerobo; tandem cum jam prælo subjiciendam dedissem, integram reperi apud Ivonem Decret. par. II, c. 81, qui illam recitat sub præfixo titulo: *Ex decretis Paschalis pape.*

traditiones ecclesiarum vendere. Quisquis conduxerit, aut vendiderit, aut emerit, anathema sit, amen. Et responderunt omnes tertio: Fiat fiat. Et ita absolvitur epistola ad eundem.

ANNO DOMINI DCCCXX.

REMIGIUS

CURIENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA IN REMIGIUM.

[Hartzheim, conc. Germ., tom. II.]

Remigium, aliis Remedium, Curiensem in Rhetia episcopum, vixisse inter 813-850, et fuisse numero decimum nonum. ejus Ecclesiæ præsullem juxta Stumphium Histor. Germanicæ Helvetiæ lib. x, pag. 584; at juxta Bucelinum episcopum vigesimum tertium Germaniæ sacre parte ima legimus. Capitula XLIX quæ sequuntur, ex Isidori litteris supposititiis veterum Romanorum pontificum excerpta sunt: sub Carolo Magno verosimiliter scripta, imo ejusdem jussu, ut scribit Goldastus, de quo valde dubito: nam Isidoriana collectio Carolo Magno nota minime fuit, ut Dionysiana ab Adriano papa eidem donata. Inserit sæpe auctoritates Scripturæ sacre: cæterum ex illis supposititiis litteris sua capitula confecit.

REMIGII CANONES PRO SUA DIOECESI.

(Hartzheim, II. id.)

I.

De licentia corporis Domini.

(Ex epistola Clementis ad Jacobum Hierosolymorum episcopum.)

Certe tanta in altari holocausta offerantur, quanta populo sufficere debeant; quod si remanserint, in crastinum non reserventur, sed cum timore et tremore, clericorum diligentia consumuntur. Qui autem residua corporis Domini, quæ in sacrario relicta sunt, consumunt, non statim ad communes accipiendos cibos conveniant, nec tentent sanctæ

C portioni commiscere cibum qui per aqualiclos digestus in secessum funditur. Si igitur mane Dominica porrigitur, usque ad sextam jejument ministri qui eam consumperint; et si tertia, vel quarta hora acceperint, usque ad vesperam. Sic secreta sanctificatione æterna custodienda sunt sacramenta.

II.

De vasis sacris.

(Ex eadem epistola.)

De vasis sane sacris ita gerendum est: Altaris palla, cathedra candelabrum, et velum, si fuerint